

AJANKOHTAISTA:

KUULUMISIA ATLANTIN TOISELTA PUOLELTA

Kirsi Hänninen

Terveisiä Columbuksesta, Ohion osavaltiosta, jota kutsutaan myös portiksi Yhdysvaltojen Keskilänteen. Tämänkin kaupungin keskellä virtaa ruskea joki, parhaillaan sataa räntää ja tuulee, joten vaikka Turku onkin kaukana, niin oloni on oikein kotoisa. Olen täällä Fulbright-stipendiaattina suorittamassa *PhD*-opintoja ja opiskelupaikkani on *Ohio State University, Department of Comparative Studies*, jonka voisi vapaasti kääntää kulttuurintutkimuksen laitokseksi. Sain ASLA-Fulbright -stipendin syksyllä 2004 ja ryhdyin samana syksynä hakemaan opiskelupaikkaa yhdysvaltalaisista yliopistoista, jotka tarjoavat folkloristiikan opetusta ja joissa voisin jatkaa Turun yliopistossa aloittamaani väitöskirjatutkimustani. Pitkän ja monia testejä, tasokokeita, talousselvityksiä, kirjoitusnäytteitä ja todistuksia vaatineen hakuprosessin jälkeen pääsin onnellisesti kolmeen yliopistoon, joista Ohio State University eli OSU veti mielenkiintoisen ohjelmansa ja lupaamansa rahoituksen ansioista pisimmän korren. Saavuin Columbukseen elokuussa 2005, eli takanani on pian seitsemän opin-tojen täyttämää kuukautta, joiden antia käyn nyt tiivistetysti läpi.

KRIITTISTÄ JA KALLISTA KULTTUURINTUTKIMUSTA

Ohio State University on sekä amerikkalaisittain että varsinkin suomalaisittain valtavan suuri. OSUssa on noin 50 000 opiskelijaa, ja se onkin opiskelijamäärältään USAn kolmanneksi suurin. Ulkomaalaisia opiskelijoita, pääosin Aasian maista, on noin 4 000. Kampus on maan suurin: Keskeisellä kampusalueella on noin 500 rakennusta, omat bussilinjansa ja oma postinumero. Comparative Studies -laitoksen sijaan on pieni, joten opiskelijoilla ja henkilökunnalla on paremmat mahdollisuudet tutustua toisiinsa kuin jättimäisillä laitoksilla. Laitoksen omia opettajia on 23 ja muiden laitosten kanssa yhteisiä opettajia toiset parikymmentä. *Graduate*-opiskelijoista 23 suorittaa MA-tutkintoa ja kahdeksan *PhD*-tutkintoa.

Muutama sana opintojen rakenteesta lienee paikallaan. Opinnot aloitetaan collegessa *undergraduate*-opiskelijana noin 18-vuotiaana, ja nämä opinnot kestävät noin neljä vuotta. Sen jälkeen opiskelija voi hakea *graduate schooliin* MA-ohjelmaan valitsemalleen laitokselle, ja esimerkiksi Comparative Studies -laitoksella MA-ohjelma kestää noin kaksi vuotta. MA-tutkinnon jälkeen on mahdollista hakea PhD-ohjelmaan, joka kestää noin 4–5 vuotta.

Oman vuosikurssini jatko-opiskelijat tulevat muun muassa folkloristiikan, naistutkimuksen, *African American and African studiesin* (afroamerikkalaisen ja afrikkalaisen kulttuurin tutkimuksen) ja klassillisten kielten ja antiikin tutkimuksen piireistä. Kukin opiskelija tekee ohjaajansa kanssa oman yksilöllisen opintosuunnitelmansa, johon kuuluu laitoksen omia pakollisia kursseja sekä ympäri yliopistoa vapaasti valittavia kursseja. Comparative Studies -laitos on keskittynyt vertailevaan, tieteidenväliseen ja kriittiseen kulttuurintutkimukseen sekä erityisesti tiedon, vallan, erojen ja auktoriteetin kysymyksiin. Laitos tarjoaa muun muassa uskontotieteen, folkloristiikan ja kirjallisuustieteen kursseja.

PhD-opintoihini kuuluu 50 amerikkalaisen opintoviikon edestä kursseja ja 50 opintoviikon mittainen väitöskirjavaihe. Kurssien suorittamisen jälkeen, ennen väitöskirjavaiheen aloittamista, minun on läpäistävä *Candidacy Examinations*, joissa suullisesti ja kirjallisesti testataan PhD-opiskelijan pätevyys kolmella opiskelijan kannalta olennaisella alalla. Yksi aloista on oltava laitoksen keskeisala *Critical, Social, and Cultural Theory*, ja kaksi muuta alaa voin itse päättää.

Voin yliopiston ulkopuolisen rahoitukseni turvin keskittyä kurssien täysipäiväiseen suorittamiseen, ja saankin ne opiskelijatovereitan nopeammin tehtyä, eli noin yhdessä lukuvuodessa. Yleensä jatko-opiskelijat rahoittavat täällä opintonsa opettamalla ja opettajia avustamalla, mikä sitten pidentää opiskeluaikaa. Jatko-opintojen rahoitus poikkeaa suomalaisesta, sillä ainakin omalla laitoksellani yliopiston ulkopuolinen rahoitus on erittäin harvinaista. Laitos ottaa vähän jatko-opiskelijoita, esimerkiksi vuonna 2005 laitos otti seitsemän uutta opiskelijaa hankkien heille rahoituksen. Ja kallistahan opiskelu täällä on: Lukukausi- ja muut pakolliset maksut ovat paikallisille opiskelijoille noin 9000 dollaria (noin 7400 euroa) vuodessa ja ulkomaalaisille opiskelijoille noin 21 000 dollaria (noin 17 000 euroa) vuodessa. Omat lukukausimaksuni maksaa onneksi graduate school.

ERILAISET OPISKELUMUODOT

Myös opiskelumuodot poikkeavat suomalaisista. OSUn akateeminen vuosi koostuu neljästä lukukaudesta, ja suoritan tänä akateemisena vuonna kolme kurssia jokaisena lukukautena, mikä käytännössä tarkoittaa kuutta seminaarikertaa viikossa. Olen valinnut folkloristiikan, narratologian sekä vertailevan ja kriittisen kulttuurintutkimuksen kursseja. Kullakin kurssilla on ollut yleensä noin 10–20 opiskelijaa. Tenttejä ei ole, mutta erilaisia papereita kirjoitetaan paljon. Kirjoittamisen lisäksi luetaan ja keskustellaan runsaasti: Viikoittain luetaan ja referoidaan noin kolme

kirjaa, ja seminaarien puheenjohtajuuksia ja esitelmävuoroja kierrätetään aktiivisesti. Itselleni on ollut haastavinta sopeutua luokassa vallitsevaan keskustelukulttuuriin eli opetella muodostamaan ja esittämään mielipiteitä uusista asioista nopeasti, keskustelun lomassa, ja lausumaan nuo usein täällä kuultavat sanat ”I don’t agree”. Seminaarit ovat olleet yhtä aikaa sekä haastavia että antoisia, ja lisämausteensa on tuonut se, että kursseilla on opiskelijoita eri tieteenaloilta ja eri maista. Esimerkiksi folkloristiikan kursseilla on ollut valtio-opin, teatterin, kuvataiteen, mediatutkimuksen ja englannin laitoksen opiskelijoita. Niinpä esimerkiksi termien *folk*, *authenticity* ja *tradition* ympärille on syntynyt moniin teoreettisiin ja maantieteellisiin suuntiin ja aikoihin polveilevia keskusteluja.

FOLKLORISTIikka JA OSU

Folkloristiikalla ei ole täällä omaa laitosta, vaan folkloristit työskentelevät eri laitoksilla, esimerkiksi Margaret Mills *Near Eastern Languages and Cultures* -laitoksella ja Dorothy Noyes englannin laitoksella; folkloristiikan kurssejakin tarjotaan eri laitoksilla. Folkloristiikan opetusta koordinoi *Center for Folklore Studies*. Se myös järjestää erilaisia koulutustilaisuuksia ja tapahtumia. Lisäaktiivisuutta folkloristiikkaan tuo se, että American Folklore Society:n johto sijaitsee Columbuksessa. Folkloristiikan *core facultyyn* eli tässä tapauksessa folkloristiikkaa omana alanaan opettaviin kuuluu 18 henkilöä, ja *associate facultyyn* eli pääosin muita aloja opettaviin mutta myös folkloristiikkaa opettaviin kuuluu toiset 18 henkilöä. Opettajien lukumäärä lisääntyi äskettäin mielenkiintoisella tavalla. Englannin laitoksella oli auki folkloristiikan opettajan paikka, jonka haussa kaksi hakijaa pääsi loppumetreille asti. Valitsijalautakunta halusi molemmat töihin OSUun, ja laitoksen johtaja etsi rahoituksen myös toiseen virkaan.

KIRKKOJA JA AUTOJA

Lopuksi vielä muutama sana Columbuksesta. Columbus on Ohion osavaltion pääkaupunki, ja asukkaita sillä on noin 700 000, mikä tekee siitä Yhdysvaltojen 15. suurimman kaupungin. Kaupunki on niin laaja, että asukasmäärä ei näy katukuvasa. Pikemminkin tämä vaikuttaa suomalaisittain keskisuurelta kaupungilta, jolla ei ole selkeää keskustaa. Asun lähellä kampusta, olen aktiivisesti mukana alani opiskelijajärjestöissä ja olen tutustunut ihmisiin yliopiston kautta, joten oma mielikuvani kaupungista on hyvin yliopistokeskeinen. Ruokakaupat ovat onneksi, ja harvinaista kyllä, lähellä, ja pääsen kävellen yliopistolle, joten en ole autoa hankkinut. Niinpä moni osa kaupungista on vielä tutkimatta ja moni nähtävyys näkemättä. Toistaiseksi se ei ole elämäni haitannut, sillä kampusalueella on kaikki mitä opiskelija tarvitsee. Columbuksessa asuvia suomalaisia olen tavannut paitsi sattumalta yliopistolla myös *Scandinavian Club of Columbusen* kautta. Muutama viikko sitten kä-

vin tuolla clubilla esitelmöimässä *Kalevalasta*. Matkustaakin olen onneksi ennättänyt. Syksyllä osallistuin American Folklore Societyyn kokoukseen Atlantassa, jouluna kävin lomailemassa Chicagossa ja helmikuussa nautin Fulbright-seminaarista Miamissa.

Amerikkalaisen elämän kirjo näkyy mielenkiintoisella tavalla kotimatvani varrella. Jos on luminen sää, mikä on tänä talvena onneksi ollut erittäin harvinaista, tarvon todennäköisesti umpihangessa, sillä jalkateitä ei aurata – eihän täällä monikaan kävele. Muutaman kilometrin mittaista reittiäni reunustaa seitsemän kirkkoa ja suuri määrä autoja. Tapaan matkani varrella kodittomia, rahaa pyytäviä ihmisiä, uskonjulistajia ja kampusta lähestyessäni ympäristö- ja ihmisoikeusjärjestöjen edustajia sekä armeijan rekrytoijia. Jos jatkan matkaani laitoksen ohi, vastaan tulee yliopiston valtavan suuri jalkapallostadion sekä uutuuttaan hohtavat ja kalliit liikuntatilat. Ja jos tässä vaiheessa yllättää nälkä, menen ruokalaan, joissa voin valita pitsa-, patonki-, hampurilais- ja kiinalaisen ruokalinjan välillä. Kaikki maistuvat enemmän tai vähemmän samalle. Sen jälkeen onkin pidettävä huoli, että ennätän kävellä vielä valoisan aikaan takaisin. Kulttuurierojen tunnistaminen ja niiden kanssa eläminen, tiivis vertaisryhmä yliopistolla ja akateemisten opintojen monipuolisuus ovat tehneet tästä vuodesta antoisan kokemuksen, joka toivottavasti kantaa myös tuleville vuosille.

FM Kirsi Hänninen on folkloristiikan jatko-opiskelija Turun yliopistossa ja PhD opiskelija Yhdysvalloissa (Department of Comparative Studies, Ohio State University).